

5. Бѣди промышлителенъ въ говореніе-то си! Въ разсажденія-та си, въ мнѣнія-та и въ желанія-та си не ся привѣтмай нечувствително отъ яростны страсти и волнуемы стремленія на радость или скрѣбъ.

6. И за да бѣдешь промышлителенъ и смысленъ — знай да въздѣржашь себе си!

7. Вниманіе-то на себе си и на работы-ты си ще тя заведе къмъ цѣль-тѣ; чрѣзъ обученіе добродѣтель-та става навыкъ на душъ-тѣ ти.

8. Знай, че въобщѣ отъ думы-ты си ся познава человѣкъ и чрѣзъ тѣхъ ся открыва духъ-ть му.

9. Ты по хораты-ты му го сѣдиши; той чрѣзъ думы-ти си тя спечелва.

10. Грубость-та и жестокость-та въ израженіе-то показвать еднѣ дивѣ душъ, едно немареніе на нѣравы-ты, еднѣ оскаждность на смиреніе отхранѣ, лишеніе на благородны начяла и на нѣжны чувствуванія.

11. Слѣдователно какъ можешь да очикувашъ за да бѣдешь обычливъ, като си неблагоугодливъ въ хораты-ты си?

12. Какъ можешь да привлечешь вниманіе-то на по добры-ты, кога-то разговори-ти ти сѧ пълни съ неприличность и гиѣсность?

13. Какъ може да ся прилѣни нѣкой до сърдце-то ти, кога-то си въ разсажденія-та отвратителенъ, горчивъ и пъленъ съ гордость?